

Drodzy Czytelnicy,

drugi numer kwartalnika w znamienny sposób ilustruje rzeczywistość, w której znalazł się współczesny polonista. Jeśli bowiem zawarte w pierwszej części artykuły: Marii Cyran (*Proza polityczna u progu i w pierwszych latach niepodległości*) i Barbary Gronek (*Herbert, który się waha...*) dotyczą oswojonych, ale ciągle godnych ponowionej lektury dzieł literackich, to tekst Ewy Palki (*Emaze – prezentacja inna niż wszystkie*) oraz projekty metodyczne Agaty Bogdańskiej (*Od kreatywności do auto-percepcji. Blog i szkolna gazeta internetowa na lekcjach języka polskiego*), Jakuba Padowskiego (*Antyfundamentalizm reportażu. Warsztaty dziennikarskie*) i Urszuli Wykurz (*Wędrująca tajemnica. Pan Cogito rozmyśla o duszy*) pokazują zakres nowych trendów w szkolnej humanistyce.

Same nazwy: „prezentacja”, „technologie informacyjno-komunikacyjne”, „test czytelniczy” albo „ćwiczenia z czytania ze zrozumieniem” mogą wydawać się nienowe, ale, biorąc pod uwagę cechy i możliwości sieciowego narzędzia Emaze, dobór literatury w propozycjach J. Padowskiego i U. Wykurz, łatwo wskazać zmianę. Slajdy wypiera obraz trójwymiarowy, Kapuściński nie jest już jedynym ze szkołą kojarzonym reportażystą, a teksty Herberta licealista ma czytać dla siebie, a nie w ramach standardowego algorytmu: kto, co, w jakim celu.

Ewa Nowel